

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 9674 af 22/06/2021 (Gældende)

Elafgift - Afgiftsgodtgørelse - Ladestandere til elbiler

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 20-1448076

Elafgift - Afgiftsgodtgørelse - Ladestandere til elbiler

Spørgsmål 1-3 drejede sig om, hvorvidt betingelserne for elafgiftsgodtgørelse for opladning af elbiler § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer (særordningen), var opfyldt.

Det er en betingelse for elafgiftsgodtgørelse efter særordningen at Spørger opfyldte kravene om at drive ladestanderen for egen regning og risiko, og at være involveret i driften.

I sagen var der tale om abonnementsordninger ved ladestandere på privat grund.

Skatterådet kunne svare bekræftende på spørgsmål 1 og 2 for de tilfælde, hvor Spørger stod for ubegrænset service/reparation af ladestanderen.

Skatterådet svarede benægtende på spørgsmål 3, hvor Spørger alene stod for to aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen og ikke bar risikoen for, bl.a. ladestanderens hændelige undergang.

Skatterådet afviste at svare på spørgsmål 4, da der var tale om et teoretisk spørgsmål, jf. skatteforvaltningslovens 24, stk. 2. Herefter bortfaldt spørgsmål 5 og 6.

Skatterådsmøde 22. juni 2021 - SKM2021. 379. SR

Spørgsmål

1. Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestandere efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, hvis Spørger ejer og drifter ladestandere til elbiler for egen regning og risiko, og Spørger sælger abonnementer til sine kunder, som giver adgang til opladning af elbiler på Spørgers ladestandere, hvor Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen?
2. Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestandere efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, som ejes af Spørgers kunde, men som driftes for Spørgers regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen?
3. Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestandere efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, som ejes af Spørgers kunde, men som driftes af Spørger for dennes egen regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger står for 2 aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen?
4. Havde særordningen for godtgørelse af elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere til opladning af elbiler ikke eksisteret, kunne Spørger da få godtgjort elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, når Spørger ejer ladestanderen?
5. Besvares spørgsmål 4 bekræftende, kan Spørger da opnå godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen?
6. Besvares spørgsmål 5 bekræftende, kan Spørger da opnå godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for to aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen?

Svar

1. Nr. 1 svar: Ja, se dog begrundelse.
2. Nr. 2 svar: Ja, se dog begrundelse.

3. Nr. 3 svar: Nej.
4. Nr. 4 svar: Afvises.
5. Nr. 5 svar: Bortfalder.
6. Nr. 6 svar: Bortfalder.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger påtænker at udbyde abonnementer til både privat og erhvervskunder til opladning af registrerede elbiler på ladestander. I forbindelse med sine aktiviteter planlægger Spørger at tilbyde både privat og erhvervskunder abonnementsløsninger til opladning af batterier til registrerede elbiler på ladestander ud fra to forskellige konstellationer.

- En konstellation, hvor Spørger ejer og drifter ladestanderen for egen regning og risiko, og
- En konstellation, hvor Spørgers kunde ejer ladestanderen, men hvor Spørger drifter ladestanderen for egen regning og risiko.

Alle abonnementerne inkluderer faste omkostninger til drift og servicering af ladestander, administration samt honorar til Spørger. Abonnementerne inkluderer desuden et forudbestemt antal kWh til opladning af kundens elbil, og forbrug udover det forudbestemte faktureres ud fra en nærmere angivet fast takst. I alle ladestander måles det nøjagtige elforbrug, som henhører til ladestanderen.

Spørger ønsker at få godtgjort elafgiften på elektricitet til de ladestander, som Spørgers abonnementer dækker, for at kunne tilbyde sine kunder en konkurrencedygtig pris for opladning af deres elbil.

Særligt for tilfælde, hvor Spørgers kunde vil eje ladestanderen

I disse situationer vil Spørger indgå en aftale med sin kunde (som ejer ladestanderen) om at overtage den juridiske råderet over ladestanderen. Dette inkluderer, at Spørger:

- køber den el, som bruges i ladestanderen, af Spørgers kunde eller direkte fra elforsyningsselskabet,
- bærer risikoen for svingende elpriser, da abonnementsvilkårene ikke påvirkes af elprisen,
- kan foretage opdateringer eller ændringer af ladestanderens software
- bærer risikoen for ladestanderens hændelige undergang ved fx brand, hærværk eller tyveri (se dog det påtænkte setup under spørgsmål 3 og 6).

For at tilpasse sig sine kunders behov ønsker Spørger at tilbyde abonnementer i forskellige udgaver. Abonnementer påtænkes derfor at blive struktureret i to forskellige serviceniveau; ubegrænset antal servicebesøg på ladestanderen og to årlige serviceringer af ladestanderen. Serviceringer/reparationer af ladestanderen udover det inkluderede i abonnementet vil koste et mindre service fee. Abonnementernes serviceniveau er uddybet herunder.

1) Ubegrænset service af ladestander: Ladestanderen serviceres i faste intervaller og efter behov. → 2) To årlige besøg med servicering af ladestanderen: Ladestanderen serviceres to gange årligt, som er det serviceniveau, som almindeligvis er det tilstrækkelige for opretholdelse af driften af ladestanderen. Er serviceringer/reparationer herudover påkrævet, vil disse ydelser skulle tilkøbes af Spørgers kunde.

Det forudsættes i alle tilfælde, at alt elektricitet til opladning af elbiler via ladestander forbruges til opladning af registrerede elbiler.

Spørgers supplerende oplysninger efter høring

Derudover har Spørger supplerende oplyst, at

Elregningen for elforbruget til ladestanderen under alle spørgsmål (spørgsmål 1-6) vil i langt de fleste tilfælde blive faktureret direkte fra forsyningsselskabet til Spørger. Aftagenummeret vil tilhøre Spørger.

I andre tilfælde, vil Spørger indgå juridisk bindende aftale om køb af el til ladestanderen fra Spørgers kunde. Aftagenummeret vil i disse tilfælde tilhøre Spørgers kunde.

Spørger vil altid vil bære risikoen for betaling af elregningen og elafgifter.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestandere efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, hvis Spørger ejer og drifter ladestandere til elbiler for egen regning og risiko, og Spørger sælger abonnementer til sine kunder, som giver adgang til opladning af elbiler på Spørgers ladestandere, hvor Spørger står for ubegrænset service/repairation af ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Det fremgår af elafgiftslovens § 11:

"Stk. 1. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, (...)"

"Stk. 5. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 og 3, 2. pkt., i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift af elektricitet eller varme. (...)"

Efter samme lov § 11 c, stk. 1 står, at:

"Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, dog med undtagelse af tilbagebetaling, der ydes efter § 11, stk. 3, 2. pkt."

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer står der i § 21:

"Stk. 1. Der ydes tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. (...)"

Stk. 2. Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. (...)"

I Den juridiske vejledning 2021, E. A. 4.6.3.2 fremgår med vores fremhævnning, at:

"Virksomheder kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af registrerede elbilers batterier på virksomhedens ladestandere, herunder hurtigladere, når ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og virksomheden er involveret i driften heraf. (...)"

Begrundelse og opfattelse

Betingelserne for at gøre brug af den særlige godtgørelsesordning af elafgift af elektricitet til opladning af elbiler via ladestandere er, at ladestanderen skal drives for den godtgørelsesberettigedes regning og

risiko, den godtgørelsesberettigede skal være involveret i driften af ladestanderen samt at elforbruget på ladestanderen skal være målt.

Det er Spørgers klare opfattelse, at den påtænkte disposition under spørgsmål 1 opfylder disse betingelser, når Spørger ejer de pågældende ladestander og bærer den økonomiske risiko for ladestanderens funktionalitet og undergang. Endvidere foretager eller sørger Spørger for alle nødvendige serviceringer og reparationer af Spørgers ladestander, ligesom Spørger bærer risikoen for fejl på ladestanderens målinger samt betaling af elregning til elforsyningsselskabet.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmålet skal besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestander efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, som ejes af Spørgers kunde, men som driftes for Spørgers regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Der henvises til lovgrundlaget som nævnt under spørgsmål 1.

Derudover har Skatterådet i SKM2020. 12. SR tiltrådt Skattestyrelsens indstilling, hvor det fremgår med vores fremhævnning, at:

"Det er Skattestyrelsens vurdering, at så længe spørger er omfattet af særordningen jf. § 21, stk. 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, og derved opfylder kravet om at ladestanderne drives for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden opfylder kravet om at være involveret i driften af ladestanderen, kan spørger få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batteri til en registreret elbil efter procesreglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, *uden at spørger ejer de ladestander som anvendes til opladningen.*"

I forarbejderne til loven om godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, LFF 2012-11-01 nr. 52, er det anført med vores fremhævnning, at:

"Elbilvirksomheden har via ladestanderen i visse situationer mulighed for at styre elforbruget, herunder sikre en intelligent opladning af batterier, således at elforbruget finder sted på bestemte tidspunkter på dagen. Dette uanset om virksomhedens ladestander er opstillet i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. *Det er et krav, at virksomheden er involveret i driften af ladestanderen.*

Med præciseringen er den enkelte forbruger ikke bundet til at anvende bestemte elleverandører eller bestemte elbilabonnementer. Muligheden for godtgørelse af elafgift ved erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler er dermed udbredt til at dække alle kendte igangværende forretningsmodeller inden for elbilbranchen, når elforbruget sker via virksomhedens ladestander eller på batteriskiftestationer."

Begrundelse og opfattelse

Spørger påtænker at udbyde abonnementer til de af sine kunder, som selv ejer deres ladestander. Indgåelse af abonnementet mellem Spørger og Spørgers kunde vil indebære at Spørger overtager den juridiske råderet over ladestanderen, herunder, at Spørger bærer den økonomiske risiko for ladestanderens funktionalitet og undergang. Endvidere bærer Spørger risikoen for fejl på ladestanderens målinger samt køber den elektricitet, som bruges i ladestanderen, af Spørgers kunde eller direkte fra elforsyningsselskabet.

Da Spørger ønsker at tilbyde abonnementsløsninger tilpasset sine kunders behov påtænkes abonnementsløsninger udbudt med forskellige serviceniveauer. Serviceniveauet som spørges til under spørgsmål 2, skal omfatte ubegrænsede serviceringer og reparationer af den omfattede ladestander alt efter behov.

I SKM2020. 12. SR har Skatterådet tiltrådt Skattestyrelsens indstilling om, at ejerskab af en ladestander ikke er afgørende i forhold til, om den særlige godtgørelsesordning af elafgift af el til opladning af elbiler via ladestander kan finde anvendelse.

Endvidere fremgår det af forarbejderne til indførelse af den særlige godtgørelsesordning af elafgift på elektricitet til opladning af elbiler via ladestander, LFF 2012-11-01 nr. 52, at hensigten med indførelse af ordningen blandt andet var, at forbrugere frit skal kunne vælge mellem forskellige elleverandører eller abonnementsudbydere, når de skal vælge udbyder til opladning af deres elbil. Sigtet med loven må derfor fortolkes til at være at liberalisere branchen og åbne op for markedet.

På denne baggrund er det herefter Spørgers opfattelse, at den påtænkte abonnementsløsning vil opfylde betingelserne efter § 21 i Lov nr. 1353 af 21. december 2012.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmålet skal besvares med "Ja".

Spørgsmål 3

Kan Spørger opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestander efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, som ejes af Spørgers kunde, men som driftes af Spørger for dennes egen regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger står for 2 aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Der henvises til lovgrundlaget som nævnt under spørgsmål 1 og 2.

Begrundelse og opfattelse

Spørger påtænker at udbyde abonnementsløsninger til de af sine kunder, som selv ejer deres ladestander. Indgåelse af abonnementsløsning mellem Spørger og Spørgers kunde, vil indebære at Spørger overtager den juridiske råderet over ladestanderen, dog uden at bære den økonomiske risiko ved ladestanderens hændelige undergang. Spørger bærer risikoen for fejl på ladestanderens målinger samt køber den elektricitet, som bruges i ladestanderen, af Spørgers kunde eller direkte fra elforsyningsselskabet.

Da Spørger ønsker at tilbyde abonnementsløsninger tilpasset sine kunders behov påtænkes abonnementsløsninger udbudt med forskellige serviceniveauer. Serviceniveauet som spørges til under spørgsmål 3, skal omfatte to årlige serviceringer og reparationer af den omfattede ladestander. Er serviceringer og reparationer herudover nødvendig kan dette tilkøbes.

Baggrunden for, at abonnementsløsningen indeholder to årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen er, at det er det serviceniveau som almindeligvis er det tilstrækkelige for opretholdelse af driften af ladestanderen. Spørger ønsker hermed at kunne udbyde et billigere abonnement til sine kunder, som hermed vil have mulighed for at fravælge den dyrere løsning, hvor ladestanderen serviceres ubegrænset efter behov.

Det er Spørgers klare opfattelse, at dette er helt i tråd med formålet bag indførelse af den særlige godtgørelsesordning af elafgift af el til opladning af elbiler via ladestander, som fremgår af LFF 2012-11-01 nr. 52. Nemlig at forbrugere frit skal kunne vælge mellem forskellige elleverandører eller abonnementsudbydere, når de skal vælge udbyder til opladning af deres elbil. Dette er med til at liberalisere branchen og

åbne op for markedet og må fortolkes som nogle af formålene bag loven om indførelse af den særlige godtgørelsesordning af elafgift af el til opladning af elbiler via ladestandere.

Som bekendt er betingelserne for at kunne opnå godtgørelse af elafgift af elektricitet til opladning af elbiler på ladestandere, at ladestanderen skal driftes for den godtgørelsesberettigede virksomheds regning og risiko samt at virksomheden skal være involveret i driften af ladestanderen, ligesom elforbruget til ladestanderen skal være målt.

Som beskrevet vurderes to årlige serviceringer/reparationer at være det almindeligt tilstrækkelige. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor en ladestander kræver 1 eller flere serviceringer/reparationer, som ikke er en del af påtænkte serviceniveau i abonnementet. Vælges denne abonnementsløsning af Spørgers kunde, er det en kalkuleret risiko, at kunden muligvis vil være nødt til at tilkøbe servicering/reparation. Efter Spørgers opfattelse ændrer dette dog ikke ved, at alle betingelser vil være opfyldt i det påtænkte scenarie under spørgsmål 3, da Spørger bærer risikoen for elregningen for elforbrug til ladestanderen, Spørger er involveret i driften af ladestanderen, og Spørger servicerer/reparerer ladestanderen to gange årligt.

Det er Spørgers opfattelse, at spørgsmål 3 skal besvares med "Ja".

Spørgsmål 4

Havde særordningen for godtgørelse af elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere til opladning af elbiler ikke eksisteret, kunne Spørger da få godtgjort elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, når Spørger ejer ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Der henvises til lovgrundlaget som nævnt under spørgsmål 1.

Derudover fremgår det af HR2005. 159/2004, som omhandlede godtgørelse af elafgift på el til vejbelysning, at:

"Herefter lægger Højesteret til grund, at EnergiGruppen Jylland Service efter aftalen med kommunen leverede vejbelysning til kommunen under forbrug af elektricitet på virksomhedens eget anlæg. Under disse omstændigheder må den elektricitet, som EnergiGruppen Jylland Service anvendte ved driften af vejbelysningsanlægget, anses for en af virksomheden forbrugt afgiftspligtig elektricitet (...)"

Begrundelse og opfattelse

Den særlige godtgørelsesordning af elafgift af elektricitet til opladning af elbiler via ladestandere er ved lov nr. 203 af 13. februar 2021 forlænget fra den 31. december 2021 til den 31. december 2030. Hvorledes godtgørelsesmulighederne efter den 31. december 2030 er, vides endnu ikke.

Når Spørger påtænker at udbyde abonnementer til opladning af elbiler, vil det kræve en række investeringer af Spørger. Investeringer vil blandt andet bestå i udbygning af infrastrukturen af ladestandere, ansættelse af medarbejdere til servicering og reparationer af ladestandere, og udvikling af software til håndtering af abonnementer og leverancer af den primære serviceydelse (opladning af kundens elbil).

Investeringerne vil alle sammen være nødvendige for at kunne udbyde et produkt som en kunde vil finde attraktiv, og dermed være nødvendige for, at den grønne omstilling og dagsorden, hvor der fra politisk side ønskes fortsat udbredelse af elbiler på de danske veje, kan indfries.

Sagen HR2005. 159/2004 omhandlede, hvorvidt et selskab, der drev og vedligeholdt vejbelysningen for en kommune, var berettiget til afgiftsgodtgørelse for elektricitet, der var indkøbt af selskabet til brug for

driften af vejbelysningen. Højesteret nåede frem til, at da selskabet efter aftale med kommunen leverede vejbelysning til kommunen under forbrug af elektricitet på selskabets eget anlæg, kunne selskabet få godtgjort elafgiften på elektricitet til produktion af denne vejbelysning. Selskabet ansås for at være forbruger af elektriciteten, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1. Ved senere lovgivning er denne mulighed ændret.

I den nugældende elafgiftslov i § 11, stk. 2. står der således, at:

"Tilbagebetaling finder ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter momsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort."

Baggrunden for lovændringen var, at lovændringen skulle modvirke, at husholdninger, ikke-momsregistrerede virksomheder og liberale erhverv, der fortsat skulle betale afgift af elektricitet til belysning, og som udliciterede belysningsopgaven til en godtgørelsesberettiget belysningsvirksomhed kunne opnå en lavere pris på elektricitet til belysning.

Efter Spørgers opfattelse vedrører lovændringen ikke godtgørelse af elafgift på elektricitet til opladning af elbiler via ladestander, da kun belysning nævnes positivt i ændringen.

I stedet for salg af vejbelysning (som i HR2005. 159/2004) vil Spørger sælge abonnementer til brug for opladning af elbiler via Spørgers ladestander. Elregningen fra forsyningsselskabet afregnes enten direkte af Spørger eller af Spørgers kunde. Spørger driver og vedligeholder ladestanderne, og den elektricitet, som indkøbes til brug i ladestanderne, indgår i den ydelse, som Spørgers kunder køber ved deres abonnement. Spørger vil ligesom i HR2005. 159/2004 levere sin ydelse ifølge aftale med sin kunde.

På denne baggrund er det Spørgers klare opfattelse, at Spørger kan opnå godtgørelse af elafgift på elektricitet til opladning af elbiler via Spørgers ladestander efter elafgiftslovens § 11, stk. 1 samt HR2005. 159/2004, såfremt der ikke som nu foreligger særskilt lovhjemmel til godtgørelse af elafgift på elektricitet til opladning af elbiler via ladestander.

Spørgsmålet ønskes besvaret med "Ja".

Spørgsmål 5

Besvares spørgsmål 4 bekræftende, kan Spørger da opnå godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestander, som Spørger driver for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Der henvises til lovgrundlaget som nævnt under spørgsmål 1 og 4.

Begrundelse og opfattelse

Efter samme argumentation, som under spørgsmål 4, dog med den forskel, at Spørger ikke ejer den pågældende ladestander, men driver og drifter ladestanderen efter samme setup som beskrevet under spørgsmål 2, er det Spørgers opfattelse, at Spørger kan få godtgjort elafgift på elektricitet til opladning af elbiler via ladestander, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1. Elregningen fra forsyningsselskabet afregnes enten direkte af Spørger eller af Spørgers kunde.

Spørgsmålet ønskes besvaret med "Ja".

Spørgsmål 6

Besvares spørgsmål 5 bekræftende, kan Spørger da opnå godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestander, som Spørger driver for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for to aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen?

Lovgrundlag mv.

Der henvises til lovgrundlaget som nævnt under spørgsmål 1 og 4.

Begrundelse og opfattelse

Efter samme argumentation, som under spørgsmål 4, dog med den forskel, at Spørger ikke ejer den pågældende ladestander, men driver og driver ladestanderen efter samme setup som beskrevet under spørgsmål 3, er det Spørgers opfattelse, at Spørger kan få godtgjort elafgift på el til opladning af elbiler via ladestander, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1. Elregningen fra forsyningsselskabet afregnes enten direkte af Spørger eller af Spørgers kunde.

Spørgsmålet ønskes besvaret med "Ja".

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer af elektricitet forbrugt i ladestander, når Spørger ejer og driver ladestander til elbiler for egen regning og risiko, og Spørger sælger abonnementer til sine kunder, som giver adgang til opladning af elbiler på Spørgers ladestander, hvor Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen.

Begrundelse

Det fremgår af § 21, stk. 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, at virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til registrerede elbiler via ladestander, som drives for virksomhedens regning og risiko, kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier.

Det fremgår endvidere af lovforarbejderne til lov nr. 1353 af 21. december 2012, at der stilles krav om, at ladestanderen skal drives for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden skal være involveret i driften af ladestanderen.

Der er tale om en særordning om godtgørelse af elafgift på elektricitet brugt til opladning af elbiler. Af lovteksten og lovforarbejderne vedrørende særordningen følger, at de omfattede virksomheder kan få godtgørelse af afgiften på den forbrugte el i ladestander, der drives for virksomhedens regning og risiko. Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladningen. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder, og måleren skal være placeret i ladestanderen.

Ved begrebet "regning og risiko" forstås i almindelighed, at den godtgørelsesberettigede virksomhed skal være driftsmæssigt ansvarlig, samt at driften skal ske for virksomhedens egen regning og risiko med det formål at få et økonomisk udbytte, og at virksomheden skal løbe en økonomisk risiko.

Det er oplyst, at Spørger sælger abonnementer til sine kunder, som giver kunden adgang til opladning af elbiler på ladestander ejet af Spørger. Abonnementerne inkluderer faste omkostninger til drift og servicering af ladestander, administration samt honorar til Spørger. Det er oplyst, at måleren til opgørelse af elforbruget i ladestanderen sidder i ladestanderen.

Det er oplyst, at Spørger foretager eller sørger for alle nødvendige serviceringer og reparationer af Spørgers ladestandere, og at Spørger bærer risikoen for fejl på ladestanderens målinger. Der er tale om ubegrænset service af ladestanderen, som foretages i faste intervaller og efter behov. Det er endvidere oplyst, at Spørger bærer den økonomiske risiko for ladestanderens funktionalitet og undergang.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger løber en reel økonomisk risiko, og kravene om, at ladestanderne skal drives for Spørgers regning og risiko, er opfyldt.

Skattestyrelsen forudsætter, at Spørger selv er involveret i driften af ladestanderne.

Det forudsættes at de øvrige betingelser i § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 er opfyldt.

Skattestyrelsen forudsætter herunder, at betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 5, 3. pkt. kan opfyldes. Ifølge denne bestemmelse skal Spørger som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår. Det forudsættes dermed bl.a. at det, når elregningen afregnes af Spørgers kunder, kan dokumenteres, at der er betalt fuld elafgift af forbruget hos kunden (husstanden, virksomheden, institutionen mv.) inkl. elforbruget vedrørende ladestanderen.

Det er herefter Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger efter særordningen er berettiget til godtgørelse af elafgift af elforbruget, når Spørger anvender den omtalte abonnementsløsning til sine kunder med ubegrænset antal servicebesøg på ladestanderen.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja, se dog begrundelse".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, af elektricitet forbrugt i ladestandere som ejes af Spørgers kunde, men som drives for Spørgers regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger forestår ubegrænset service og reparation af ladestanderen.

Begrundelse

Spørgsmål 2 adskiller sig kun fra spørgsmål 1 derved, at i spørgsmål 2 ejes ladestanderen af Spørgers kunde.

Der henvises til gennemgangen af de generelle regler i særordningen om godtgørelse af elafgift på elektricitet brugt til opladning af elbiler i Skattestyrelsens begrundelse under spørgsmål 1 ovenfor.

Af SKM2020. 12. SR fremgår det, at det ejendomsretlige ejerforhold til ladestandere ikke er afgørende for muligheden for godtgørelse af elafgift i forbindelse med opladning af elbiler efter særordningen. Derimod er det afgørende, at ladestanderen bliver drevet for den momsregistrerede virksomheds regning og risiko, og at virksomheden opfylder kravet om at være involveret i driften af ladestanderen.

Det er oplyst, at Spørger overtager fuld råderet over ladestanderen, således at Spørger kan foretage opdateringer eller ændringer af ladestanderens software og Spørger bærer risikoen for svingende elpriser, da abonnementsvilkårene ikke påvirkes af elprisen. Abonnementerne inkluderer faste omkostninger til drift og servicering af ladestander, administration samt honorar til Spørger.

Det er videre oplyst, at Spørger foretager eller sørger for alle nødvendige serviceringer og reparationer af spørgers ladestandere, og at Spørger bærer risikoen for fejl på ladestanderens målinger. Der er tale om

ubegrænset service af ladestanderen, som foretages i faste intervaller og efter behov. Det er oplyst, at måleren til opgørelse af elforbruget i ladestanderen sidder i ladestanderen.

Det er endvidere oplyst, at spørger bærer den økonomiske risiko for ladestanderens funktionalitet og hændelige undergang.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger er driftsmæssigt ansvarlig for ladestanderen og har fuld råderet over den af kunden ejede ladestander. Det er godtgjort, at Spørger løber en reel økonomisk risiko, og kravene om, at ladestanderne skal drives for Spørgers regning og risiko, er opfyldt.

Skattestyrelsen forudsætter, at Spørger selv er involveret i driften af ladestanderne.

Det forudsættes at de øvrige betingelser i § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 er opfyldt.

Skattestyrelsen forudsætter herunder, at betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 5, 3. pkt. kan opfyldes. Ifølge denne bestemmelse skal Spørger som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår. Det forudsættes dermed bl.a. at det, når elregningen afregnes af Spørgers kunder, kan dokumenteres, at der er betalt fuld elafgift af forbruget hos kunden (husstanden, virksomheden, institutionen mv.) inkl. elforbruget vedrørende ladestanderen.

Det er herefter Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift af elforbruget efter særordningen, når Spørger anvender den omtalte abonnementsløsning til sine kunder med ubegrænset antal servicebesøg på ladestanderen, når denne er ejet af kunden.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja, se dog begrundelse".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift efter § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer, af elektricitet forbrugt i ladestandere, som ejes af Spørgers kunde, men som driftes af Spørger for dennes regning og risiko i tilfælde, hvor Spørger står for to aftalte årlige serviceringer/ reparationer af ladestanderen.

Begrundelse

Til forskel fra spørgsmål 2 er der i spørgsmål 3 tale om, at Spørger påtænker at tilbyde abonnementsløsninger til sine kunder, hvor Spørger ikke står for ubegrænset servicebesøg af ladestanderen, men alene to aftalte årlige servicebesøg af ladestanderen. Desuden bærer Spørger ikke den økonomiske risiko ved ladestanderens hændelige undergang.

Det fremgår endvidere af lovforarbejderne til lov nr. 1353 af 21. december 2012, at der stilles krav om, at ladestanderen skal drives for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden skal være involveret i driften af ladestanderen.

Der henvises i øvrigt til gennemgangen af særordningen om godtgørelse af elafgift på elektricitet brugt til opladning af elbiler i Skattestyrelsens begrundelse under spørgsmål 1 og spørgsmål 2 ovenfor.

Det er oplyst, at Spørger overtager råderet over ladestanderen, således at Spørger kan foretage opdateringer eller ændringer af ladestanderens software og Spørger bærer risikoen for svingende elpriser, da abonnementsvilkårene ikke påvirkes af elprisen. Abonnementerne inkluderer faste omkostninger til drift og servicering af ladestander, administration samt honorar til Spørger.

Det er oplyst at serviceniveauet ved denne abonnementsløsning skal omfatte to aftalte årlige servicebesøg af ladestanderen og at servicebesøg udover det aftalte, skal tilkøbes. Risikoen for fejl på ladestanderens målinger bæres af Spørger.

Det er endvidere oplyst, at Spørger ved kundens valg af denne abonnementsløsning ikke bærer den økonomiske risiko for ladestanderens funktionalitet og hændelige undergang.

Idet Spørger ikke bærer risikoen ved ladestanderens hændelige undergang, og heller ikke er ansvarlig for at holde ladestanderen fuldt funktionsdygtig i forbindelse med tjenesteydelsen, som er omfattet af abonnementsordningen, er det Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger ikke opfylder kravene om at drive ladestanderen for egen regning og risiko, og at være involveret i driften.

Allerede som følge af ovennævnte manglende fulde driftsansvar, er det Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger ikke er berettiget til godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i ladestandere efter særordningen om godtgørelse af elafgift på elektricitet brugt til opladning af elbiler.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at Spørger ikke er berettiget til godtgørelse af elafgift efter særordningen for elektricitet forbrugt i ladestandere, som ejes af Spørgers kunde, hvor Spørger står for to aftalte årlige serviceringer/ reparationer af ladestanderen.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Nej".

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at såfremt særordningen for godtgørelse af elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere til opladning af elbiler ikke havde eksisteret, så kunne Spørger få godtgjort elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, når Spørger ejer ladestanderen.

Begrundelse

Efter skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1, kan enhver hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, at en anmodning om bindende svar i særlige tilfælde kan afvises, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L110 til skatteforvaltningsloven, som fremsat den 24. februar 2005, fremgår angående § 24, stk. 2, bl.a., at "afvisningsmuligheden er i øvrigt tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter."

Den særlige godtgørelsesordning af elafgift vedrørende elektricitet anvendt til opladning af elbiler via ladestandere er siden fremsendelse af nærværende anmodning om bindende svar, blevet vedtaget forlænget, jf. § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021. Særordningen udløber den 31. december 2030.

Spørger ønsker svar på, hvad der i teorien ville være tilfældet, hvis særordningen for godtgørelse af elafgift på elektricitet forbrugt i ladestandere til opladning af elbiler ikke havde eksisteret.

På det foreliggende grundlag er det skattestyrelsen opfattelse, at et svar vil være af teoretisk karakter, jf. skatteforvaltningsloven § 24, stk. 2, hvorfor spørgsmålet skal afvises.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Afvises".

Spørgsmål 5

Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, ønskes bekræftet, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for ubegrænset service/reparation af ladestanderen.

Begrundelse

Da Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 afvises, er der ikke grundlag for at besvare spørgsmål 5. På den baggrund bør spørgsmål 5 anses for bortfaldet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Bortfalder".

Spørgsmål 6

Såfremt spørgsmål 5 besvares bekræftende, ønskes bekræftet, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift efter elafgiftsloven af elektricitet forbrugt i ladestandere, som Spørger drifter for egen regning og risiko, men ikke ejer, når Spørger står for to aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen.

Begrundelse

Da Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 5 bortfalder, er der ikke grundlag for at besvare spørgsmål 6. På den baggrund bør spørgsmål 6 anses for bortfaldet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 6 besvares med "Bortfalder".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1-3

Lovgrundlag

Elafgiftsloven (LBKG 2020-08-26 nr. 1321, ændret ved lov nr. 2225 af 29. december 2020)

§ 1 Efter bestemmelserne i denne lov svares en afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet.

§ 11:

Stk. 1. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling.

(...)

Stk. 5. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 og 3, 2. pkt., i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift af elektricitet eller varme. Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11 a, stk. 8.

§ 11 c:

Stk. 1. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, dog med undtagelse af tilbagebetaling, der ydes efter § 11, stk. 3, 2. pkt.

(...)

Lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler) med senere ændringer.

§ 21, stk. 1: Der ydes tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Tilbagebetalingen ydes i øvrigt i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i lov om afgift af elektricitet §§ 11, 11 a og 11 c.

Stk. 2: Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. (...)

Det skal af Skattestyrelsen bemærkes, at særordningens § 21, stk. 2 fejlagtigt henviser til elafgiftslovens § 11, stk. 15 og ikke § 11, stk. 5. Der er tale om en lovteknisk fejl hvor der endnu ikke er foretaget korrektion af henvisningen i § 21, stk. 2.

Ved lov nr. 203 af 13. februar 2021 om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, ligningsloven og forskellige andre love § 6 er denne midlertidige godtgørelsesordning forlænget til 31. december 2030.

Forarbejder

Lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler):

Almindelige bemærkninger

(.....)

2.1. Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til elbiler

(....)

Forslagets indhold

Forslaget indeholder en præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til erhvervsmæssig opladning af batterier til registrerede elbiler. (...)

Regeringen har besluttet at udbrede og præcisere gældende regler for godtgørelse af elafgift, således at alle kendte modeller af erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler alene pålægges procesafgift, når opladningen sker på ladestanderer herunder hurtigopladerer, der drives for virksomhedens regning og risiko, eller når opladningen sker på batteriskiftestationer.

Efter forslaget vil alle virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til registrerede elbiler via ladestanderer herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier. (Skattestyrelsens understregning). Endvidere kan virksomheder, der anvender elektricitet til opladning af batterier til registrerede elbiler på batteriskiftestationer, få godtgjort elafgift. Elektriciteten anses i disse særlige tilfælde for at være forbrugt af virksomheden.

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladning af batterier til elbiler. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i ladestanderen. Kravet om måling gælder også, hvis virksomheden oplader batterierne til elbilen på batteriskiftestationer.

Elbilvirksomheden har via ladestanderen i visse situationer mulighed for at styre elforbruget, herunder sikre en intelligent opladning af batterier, således at elforbruget finder sted på bestemte tidspunkter på dagen. Dette uanset om virksomhedens ladestander er opstillet i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Det er et krav, at virksomheden er involveret i driften af ladestanderen.

Med præciseringen er den enkelte forbruger ikke bundet til at anvende bestemte elleverandører eller bestemte elbilabonnementer.

(...)

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

(.....)

Til § 21

(...)

Skatterådet traf den 27. april 2010 afgørelse i en sag om elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til elbiler.

Skatterådet fastslår ved denne afgørelse, at virksomheder, der har aktiviteter med opladning af batterier til elbiler, kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier. Det er Skatterådets opfattelse, at elforbruget sker ved opladningen af batterier til el-biler. Opladningen sker ved, at der påføres elektricitet til batterier til elbiler. Når virksomheden har serviceaktiviteter med opladning af batterier til elbiler, anser Skatterådet elektriciteten for at være forbrugt i en produktionsproces i virksomheden. Virksomhedens kunder køber således ikke elektricitet, men en ydelse, der består i opladning af batterier til el-biler. Det fremgår af Skatterådets afgørelse, at det er en forudsætning, at det er virksomhedens elleverandør eller en anden udbyder, som virksomheden samarbejder med, der leverer elektriciteten til opladningen, uanset hvor og under hvilke betingelser opladningen af batterierne til elbiler finder sted.

Skatterådets afgørelse er gengivet i forkortet form i SKM2011. 259. SKAT.

På denne baggrund forslås det at præcisere reglerne for godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler.

Efter forslaget vil alle virksomheder kunne få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af registrerede elbilers batterier på virksomhedens ladestandere, herunder hurtigladere, når ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og virksomheden er involveret i driften heraf. (Skattestyrelsens understregning). Endvidere godtgøres elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Elbilvirksomheden skal således alene betale procesafgift af elektricitet, der anvendes til opladning af batterier i registrerede eldrevne biler.

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladning af batterier til elbiler. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i ladestanderen.

(...)

Elafgiftslovens krav om, at elektriciteten skal være forbrugt af virksomheden, anses for at være opfyldt i dette særlige tilfælde. Med præciseringen er husholdningen, der er kunde hos en elbilvirksomhed, ikke bundet til at anvende bestemte elleverandører eller bestemte elbilabonnementer.

Tilbagebetalingen ydes i dette særlige tilfælde uanset bestemmelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 16, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme. Elbilvirksomheden skal således ikke i dette særlige tilfælde opfylde betingelsen om, at fradragsretten gælder i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere og på batteriskiftestationer.

(...)

Praksis

Den juridiske vejledning 2021-1, afsnit E. A. 4.6.3.2 (uddrag):

Elbiler

Skatterådet har den 27. april 2010 truffet afgørelse i en sag om godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til el-biler. Det lovfortolkende spørgsmål er offentliggjort i styresignal SKM2011. 259. SKAT om opladning af batterier til el-biler - godtgørelse af elafgift.

Ved lov nr. 1353 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer af 21. december 2012, skete der en præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift forbrugt til erhvervsmæssig opladning af batterier i registrerede elbiler.

Virksomheder kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af registrerede elbilers batterier på virksomhedens ladestandere, herunder hurtigladere, når ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og virksomheden er involveret i driften heraf. Endvidere godtgøres elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Elbilvirksomheden skal således alene betale procesafgift af elektricitet, der anvendes til opladning af batterier i registrerede eldrevne biler. Det betyder, at elafgiften godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh.

Elafgiftslovens krav om, at elektriciteten skal være forbrugt af virksomheden, anses for at være opfyldt i dette særlige tilfælde. Tilbagebetaling ydes uanset bestemmelsen i ELAL § 11, stk. 5, om fradragsret i

samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme. Elbilvirksomheden skal således ikke i dette særlige tilfælde opfylde betingelsen om, at fradragsretten gælder i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme. Vedrørende forbrugskriteriet er der tale om et særligt tilfælde, der ikke kan overføres på andre områder.

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladningen. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i forbindelse med ladestanderen. Kravet om måling gælder også, hvis virksomheden oplader batterierne til den registrerede elbil på batteriskiftestationer.

(...)

Der er tale om en tidsbegrænset ordning.

Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love § 7 er denne midlertidige godtgørelsesordning forlænget til 31. december 2021.

Ved lov nr. 1585 af 27. december 2019 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love udskydes endvidere reglerne, der skal gælde efter den tidsbegrænsede ordnings udløb. Det betyder, at der fra og med den 1. januar 2022 opkræves fuld elafgift for opladning af elbiler både erhvervsmæssigt og privat uden mulighed for tilbagebetaling af en del af elafgiften.

(...)

SKM2006. 137. SKAT

Sagen drejer sig om adgangen til afgiftsgodtgørelse for el- og CO2-afgift af forbruget af el i et vejbelysningsanlæg.

Styresignalet præciserer bl.a., at et afgørende moment er, at den godtgørelsesberettigede virksomhed, der varetager driften af et vejbelysningsanlæg, skal have et selvstændigt erhvervsmæssigt indhold og dermed være forretningsmæssigt begrundet. Virksomheden skal samtidig være driftmæssig ansvarlig og have fuld råderet over vejbelysningsanlægget - og kunne foretage egne dispositioner fx i forhold til personale, driftsmidler mv.

Driften af vejbelysningsanlægget skal ske for den pågældende virksomheds egen regning og risiko med det formål at få et økonomisk udbytte. Det vil bl.a. sige, at virksomheden - ved sine dispositioner - skal løbe en reel økonomisk risiko. Det gælder fx også i forhold til prisen på elektricitet, som virksomheden køber til drift af vejbelysningsanlægget til fremstilling af lys.

Styresignalet SKM2006. 137 SKAT er udarbejdet på baggrund af højesteretsdommen af 16. september 2005 (SKM2005. 394. HR).

SKM2020. 12. SR

Sagen omhandlede et selskab der drev erhvervsmæssig aktivitet med elbilopladning til private og offentlige kunder. Selskabet ønskede at udvide den eksisterende produktportefølje ved at tilbyde driftsaftaler for ladestandere, som kunden selv ejede.

Skatterådet bekræftede, at så længe Spørger var omfattet af særordningen jf. § 21, stk. 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, og derved opfyldte kravet om at ladestanderne blev drevet for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden opfyldte kravet om at være involveret i driften af ladestanderen, kunne Spørger få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batteri til en registreret elbil efter

procesreglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, uden at Spørger ejede de ladestandere som anvendtes til opladningen.

Spørgsmål 4

Lovgrundlag

Skatteforvaltningsloven (LBKG 2020-05-13 nr. 635 med senere ændringer).

§ 21, stk. 1. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk.

3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

§ 24, stk. 1. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Forarbejder

L 110 2004/05, bemærkninger til skatteforvaltningslovens § 24

Praksis

Den juridiske vejledning 2021-1, afsnit A. A. 3.9.2 (uddrag):

Det fremgår af lovbemærkningerne til SFL § 24, at afvisningsmuligheden kan anvendes vedrørende spørgsmål om påtænkte dispositioner, hvor spørgsmålet er af mere teoretisk karakter, fx hvis beskrivelsen af dispositionen ikke er tilstrækkelig præcis eller fyldestgørende.

(...)